

El veïnat del carrer Almeria posa al descobert la impunitat de l'especulació

La pressió popular, basada en pintades, pancartes i manifestacions, aconsegueix aturar les obres malgrat la desídia de l'Ajuntament

Desenes de casos de violència urbanística es repeteixen als nostres barris sense que sembli que les autoritats municipals tinguin cap interès en posar-hi fre

La mobilització veïnal ha aconseguit paraitzar de moment les obres a l'edifici 9-11 del carrer Almeria, on s'estava construint per sobre de l'amplada permesa, menjant-se espai de la vorera. De moment han reconegut que hi havia una irregularitat en la concessió de la llicència.

L'Ajuntament, d'una banda, permet els casos d'especulació i violència urbanística, i de l'altra s'enorgulleix que la fira immobiliària més gran d'Europa es celebri a la ciutat de Barcelona del 25 al 30 d'octubre. Davant d'això, moviments socials i veïnals, així com persones implicades en diferents conflictes urbanístics, han volgut mostrar el seu rebuig, amb una manifestació fins a la plaça Espanya, on es celebrava la Fira i fent pública una Carta de mesures contra la violència immobiliària i urbanística.

[pàgina 3]

Manifestació contra el Barcelona Meeting Point, una de les fires immobiliàries més importants del món.

GUILLEM VALLE

OPINIÓ

Què està passant a Ceuta i Melilla?

Les persones que estan intentant saltar les tanques frontereres de Ceuta i Melilla només intenten fer efectiu el dret a la lliure circulació de les persones, limitat per la legislació d'estrangeria.

[pàgina 2]

SANTS

Condemnats a sis anys quatre nazis que van posar una bomba

El març del 2001 va ser detinguda una cèl·lula d'ultradreta després que posessin una bomba a les Cotxeres. Ara ha sortit la sentència del cas.

[pàgina 5]

ARREU

Rebuig a la MAT

La línia elèctrica de molt alta tensió que vol tirar endavant el govern tripartit a les terres gironines ha despertat un ampli rebuig entre la població, que ha organitzat diverses plataformes i accions de protesta.

[pàgina 11]

4 de 8 carregat i descarregat amb les Cotxeres de fons.

BORINOTS

Els borinots es queden amb ganes a la seva diada

Malgrat que els Borinots de Sants s'havien proposat celebrar la seva diada, el 16 d'octubre, amb tres castells de 8 (el 2 de 8 amb folre, el 3 de 8 i el 4 de 8), van acabar descarregant

el 4 de 8, el 2 de 7 i el 5 de 7. Un dinar i diversos espectacles van amenitzar la jornada.

[pàgina 10]

ENTREVISTA

Ester Colet, membre del col·lectiu contra la violència de gènere l'Escletxa

[pàgina 12]

parèntesi

Música: 'Cuidado'

Black Baudelaire

Llibre: Joaquim Amat-Piniella 'K. L. Reich'

Cinema: Fernando León de Aranoa 'Princesas'

[pàgines centrals]

editorials

La violència de gènere ens afecta

Quan parlem de violència de gènere no podem pensar que es tracta del problema d'unes poques persones (víctimes i maltractadors), sinó de tots i totes. Vivim en una societat amb un model de relacions basat en la violència i el poder i amb un sistema patriarcal que atorga un lloc preminent a l'home i supedita la dona a ell. Tot plegat, vulguem o no, ho creiem o no, arrela i creix en cadascun i cadascuna de

nosaltres, condicionant el nostre comportament, els nostres desitjos i les nostres relacions des del naixement i així ens fa patir la violència de gènere en el sentit més ampli del terme. Caldria que veiéssim el 25 de novembre, dia internacional contra les violències de gènere, com una ocasió per reflexionar sobre la nostra vivència de la masculinitat i la feminitat, com ens veiem, com som, com voldríem ser i què hem perdut pel camí.

En contra de la violència immobiliària

Els últims casos coneguts d'assetjament que diverses veïnes de Sants estan patint no són més que la punta de l'iceberg de la violència immobiliària que contínuament sacseja els i les barcelonines. Aquesta violència, dirigida sobretot contra els grups socials més vulnerables (persones grans, gent sense recursos i exclosos del sistema), és una de les conseqüències més dramàtiques de la conversió de la ciutat en una mercaderia. En aquest context, cal preguntar-se de què ha servit l'oficina que l'Ajuntament va obrir al Raval per ajudar les

víctimes d'assetjament immobiliari. Aquesta oficina no ha actuat per solucionar el problema, sinó que ha donat cobertura a l'especulació amb la seva desídia. Davant d'aquesta situació, iniciatives com la *Carta de mesures contra l'especulació immobiliària*, impulsada per la Coordinadora contra l'Especulació del Raval, són necessàries per posar d'actualitat un tema que ha quedat esborrat de l'agenda política i que és imprescindible resoldre per acabar amb l'especulació i la precarització creixents que patim els i les veïnes de Barcelona.

opinió

No és una invasió, és un dret

GEMMA P. A.

Els dramàtics fets que han succeït darrerament a les fronteres de Ceuta i Melilla permeten analitzar alguns aspectes de la política espanyola de control de fluxos de la immigració, completament esquizofrènica i àmpliament qüestionable. En primer lloc, el discurs tant de l'anterior com de l'actual govern es centra en restringir al màxim l'entrada d'immigrants de països del Tercer Món. Si més no, les dades indiquen (i els fets a les fronteres de Ceuta i Melilla encara ho fan més evident), que el control de l'arribada d'immigrants es produeix en major mesura amb la població africana. Així doncs, per exemple, si bé l'any 1998 van entrar a Espanya un nombre similar de persones procedents de l'Àfrica i d'Amèrica Llatina, l'any 2004 les del segon grup duplicaven les del primer (segons dades dels padrons continus de població).

Les imatges de Ceuta i Melilla poden donar la sensació que s'està produint una *invasió* de persones provinents de l'Àfrica subsahariana. La realitat queda molt lluny d'aquest temor, injustificat i també racista: el 2004 van arribar 26.518 persones procedents de l'Àfrica subsahariana mentre que, per posar un exemple, ho feien 90.000 procedents de Romania. No obstant això, és cert que des de fa anys hi ha un gran nombre de persones que es troben als voltants de les fronteres de Ceuta i Melilla amb un projecte comú d'arribar a Europa, amb procedències i necessitats diferents (laborals, de llibertat política...). És en el moment que han saltat la tanca, fet que indica per part seva una gran determinació, quan el problema ha sortit a la llum i els governs, tant espanyol com marroquí, han estat incapaçs de resoldre la situació d'altra

manera que provocant morts i ferits, ja sigui amb els trets disparats a la mateixa frontera o amb l'abandó d'aquestes persones al desert, i extremant les mesures de seguretat.

Tot això és indicatiu, d'una banda, de les majors traves polítiques per a l'entrada, i també per a la instal·lació, de cert col·lectiu d'immigrants (subsaharians i magribins), els quals són víctimes d'un major rebuig social i d'un major risc d'expulsió. A més, gran part d'aquestes persones són possiblement aquelles que estan en situació més vulnerable. Sabem que entre els immigrants que van saltar les tanques de Ceuta i Melilla hi havia refugiats polítics (Europa es mostra insensible a aquesta realitat malgrat la Convenció de Ginebra) i sobretot es tracta de persones que no tenen altres mitjans per travessar la frontera, és a dir, disposen de menys suport familiar o recursos econòmics.

D'altra banda, el fet que la majoria dels immigrants arribin a l'Estat espanyol amb avió o autocar indica que si bé es permet (i interessa) la seva entrada, un cop aquí, en finalitzar el seu visat en el cas que hagin entrat amb visat de turista, se'ls nega la igualtat de drets i especialment el dret al treball, una de les principals causes de la seva explotació laboral. De fet, tant aquelles persones que han entrat clandestinament jugant-se la vida com les que ho han fet de forma legal, però que cauen després en situació d'irregularitat, estan sotmeses a la mateixa llei d'estrangeria que ha creat el concepte i la realitat de persona *il·legal*, i n'ha legitimat la discriminació legal, laboral i social. Aquesta llei és la responsable que existeixin persones il·legals, i no les persones que esperen a la frontera de Ceuta i Melilla la possibilitat d'entrar a Europa després de caminar mesos pel desert.

Visca els Països Catalans lliures! Els temps canvien. El dissabte 22 d'octubre en Joel Joan va posar el dit a la nafra purulenta d'aquesta Espanya putrefacta perquè tornés a bramar amb les viscères sortint-li per la boca. Però a un servidor li va faltar quelcom. La frase abans continuava (i encara continua, poc o molt). És així: Visca els Països Catalans lliures i socialistes!

Assegut al Camp Nou i gaudint de l'espectacle, anava acompanyat d'un amic i la seva filla petita que obria com taronges els ullets preciosos. Era el seu bateig culé. En veure una estalada amb l'estel vermell va preguntar, innocent: "Papa, quin és aquesta bandera?" La resposta del pare no la va deixar gaire convençuda, ja que li va dir que *també* era la nostra.

I del socialisme, què se n'ha fet? Doncs el socialisme ha desaparegut i ningú no sap com ha estat. Volem ser lliures i proud? Jo no. Posats a demanar, jo de-

SALT DE PLENS
Lliures i socialistes

QUEL NESS

mano igualtat d'oportunitats per a tothom, la fi dels privilegis i monopolis, la distribució racional de la riquesa, el control dels mitjans de producció pels qui produeixen, un creixement sostenible, la igualtat de sexes, el control dels governants pel poble, l'aposta per la pau al món, una informació lliure i al servei de la veritat, una solidaritat real entre pobles i persones... Alguna d'aquestes succeeix en el sistema capitalista? Que jo sàpiga no, com a màxim en algun lloc remot i civilitzat pot haver-hi una lleugera aproximació a algun dels supòsits. Succeïen en els països dits socialistes? La veritat és que tampoc, però la idea era aquesta. Per això cal no renunciar-hi. La humanitat va

perdre un partit (i no em refereixo al comunista, de partit) i moltes esperances quan va caure el mur de Berlín, el 1989, però mentre hi hagi món la lliga continua, i encara es pot guanyar. Així doncs, petita i bonica Júlia, l'estel solitari de la bandera que et va sorprendre no és res més que la representació visual d'aquest anhel de llibertat i socialisme de molts catalans i catalanes.

I només un apunt de política-ficció sobre la Leonor Borbon Ortiz. Qui sap si algun dia la desesperació ens farà partidaris del candidat al tron, es digui com es digui (com els carlistes d'abans), només per destronarla i després passar factura en forma de llibertat al candidat. Desitjaria que no calgués arribar a aquesta tessitura, entre altres coses perquè la Leonor tot just acaba de néixer i m'agradaria que això nostre s'enllestís abans, ni que fos per veure-ho. I en segon lloc, perquè no tinc res contra les dones, per molt reines espanyoles que acabin sent.

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c/ Jocs Florals, 42. BCN 08014).

La llengua, arma dels pobles

JSA

Des de fa unes setmanes assisteixo a un curs de quítxua al Vapor Vell. A part de permetre aprendre una llengua preciosa, aquestes iniciatives ajuden a trencar (d'acord, relativament) amb l'opressió de tot un poble que veu completament aixafats els seus drets.

És una història, la seva, que resulta força familiar. La idea que el quítxua és una llengua de segona, prescindible, sobretot si l'alternativa és una llengua tan magnífica i rica com el castellà (fins i tot alguns catalanoparlants comenten les excel·lències del vast vocabulari del castellà, en comparació amb

l'escassetat catalana!), és encara estesa a les terres on es parla. Un dels millors sistemes de colonialisme i homogeneïtzació que s'han inventat. Per això, el fet que aquí l'aprenem, i que persones nadiues donin sortida als seus coneixements, és molt important.

Segurament, si aprenguéssim l'alemany quedaria molt millor en el meu currículum (és molt més *útil*, diuen), però no em dona la gana de fer-ho. Senzillament. Estic fins als nassos d'haver de tenir el *First*, coneixements en ofimàtica, i altres punyetes per ser una persona competent (i competitiva).

la Burxa
Periòdic de Comunicació
Popular de Sants
i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c/ Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Bernat Costa, Toni González, Gemma Parera Àlvarez, Guillem Sánchez, Pau Canela, David Positiu, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez-Amat, Mireia Pui, Jou, Carme, Marc, Miquel Darnés, Yol, Agus Giralt, Albert, Marc Faustino i Vidal, Hernan, Roger Bas, Josep Pons, Teresina Montsolís, Guillem Valle, Plataforma No a la MAT, Setmanari de Comunicació Directa, H. C., Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta i Assemblea Can Vies.

Els veïns es mobilitzen contra l'obra il·legal del carrer Almeria 9-11

ROGER BAS ■ SANTS

Al principi de l'estiu algunes veïnes del carrer Almeria es van dirigir al Districte de Sants per demanar informació sobre la llicència d'obres de la nova edificació dels números 9-11 d'aquest carrer. El veïnat es queixava perquè aquesta obra no havia deixat espai per a la vorera i el Districte les va ignorar.

Després de contactar amb el Centre Social de Sants i d'investigar, van veure que l'Ajuntament incomplia el seu propi planejament urbanístic en donar la llicència al constructor, que fixava una amplada de set metres i no de cinc (com s'està construint la nova edificació) en el tram comprès entre els carrers Sant Crist i Rei Martí.

Davant d'aquesta situació, els veïns del carrer es van autoorganitzar i conjuntament amb el Cen-

tre Social de Sants van convocar una primera assemblea informativa el dia 22 de setembre, on hi van assistir més de 70 veïnes del mateix carrer i de l'entorn. A partir d'aquesta assemblea es van co-

mençar a planejar accions per pressionar el Districte perquè paralitzés les obres al més aviat possible i enderroqués els dos metres sobrants de la nova edificació.

Després de diversos actes de

protesta (penjada de pancartes als balcons, cercavila el 22 de setembre fins al Districte, recollida d'un miler de signatures), el 6 d'octubre passat un grup de veïns de l'assemblea van anar al Districte acompanyats de representats del Centre Social de Sants per reunir-se amb el gerent, el senyor Puga, que es va limitar a dir que podia haver-hi una irregularitat en la concessió de la llicència i que l'estudiarien.

L'Ajuntament, fins al moment, ha paralitzat les obres, però els veïns, lluny de confiar en els polítics, han reforçat la campanya recollint més signatures i fent i penjant més pancartes de protesta. A més, van realitzar una altra cercavila fins al Districte per entregar-li una segona carta a la regidora Imma Moraleda exigint-li una resolució del cas favorable als interessos del veïnat.

L'Ajuntament ha concedit una llicència d'obres il·legal al carrer Almeria.

R.B.

Es boicoteja la festa de l'especulació: el Barcelona Meeting Point

HERNÁN ■ SANTS

Passaven les 12 del migdia del dissabte 29 d'octubre quan unes 400 persones s'agrupaven a la plaça dels Països Catalans en resposta a la convocatòria de protesta contra el Barcelona Meeting Point. Representants de diferents punts de Barcelona, com els Tres Turons, el pla Caufec d'Esplugues, el calaix de les vies i el pla de l'estació del barri de

Sants, del PERI de la Trinitat Vella, zones del Raval i el Forat de la Vergonya, la Barceloneta, el Poblenou i Can Ricart entre d'altres, donaven color i reivindicacions a la marxa, que va començar fent un mural contra el pla de l'estació a la mateixa plaça.

Al llarg del recorregut es van cridar consignes contra el negoci i la violència immobiliària a l'àrea metropolitana, l'assetja-

ment i la gestió institucional de la situació de l'habitatge. A l'alçada de les Arenes, es va despenjar una pancarta en què es reclamava més habitatge social i menys centres comercials, mentre les persones convocades tallaven la plaça d'Espanya i bloquejaven l'accés al recinte de la Fira. Un cordó de la Policia Nacional va barrar el pas als i les manifestants, i hi va haver algun moment de tensió quan els

agents no van deixar que participants de la marxa accedissin a l'interior de la Fira. Finalment, i després de fer la presentació de la Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària i Urbanística, es va deixar una muntanya de fems davant del cordó de la policia i es van llençar bombetes de pintura contra les pancartes de l'esdeveniment repartides per tota la plaça d'Espanya.

Del 25 al 30 d'octubre es va celebrar a la ciutat de Barcelona la 8a edició del Barcelona Meeting Point, la fira immobiliària més gran d'Europa i una de les més importants del món. Davant d'això, moviments socials i veïnals, així com persones implicades en diferents conflictes urbanístics, van voler explicar quina és la Barcelona real, enfront d'un esdeveniment que celebra i magnifica les empreses i les persones que estan fent impossible el dret a l'habitatge i la vida als barris.

A Barcelona es produeixen uns 3.675 desnonaments cada any (10 diaris); un mínim de 150 casos d'assetjament immobiliari si fem cas de les restrictives dades proporcionades per la mateixa Administració; un ascens imparable del preu de l'habitatge (que, en el cas dels lloguers, en cinc anys ha passat de 355,05 el 1999 a 617,05 el 2004); l'abandonament de 307.859 pisos a tota Barcelona, i contínues agressions a la vida col·lectiva i l'espai públic dels plans urbanístics.

La policia impedi que la marxa accedis a l'interior de la Fira.

GUILLEM VALLE

Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària

MARC G. PUIGARDEU ■ SANTS

El passat més d'octubre es va presentar a diversos col·lectius de Barcelona la Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària i Urbanística, impulsada per la Coordinadora contra l'Especulació del Raval. Aquest document fa un anàlisi de com s'ha arribat a una situació tan precària com l'actual, tant pel que fa a l'habitatge com a la gestió urbanística dels barris. Tal com la mateixa carta exposa, la situació envers l'habitatge és cada dia més extrema: des de finals de 1997 fins a l'actualitat els preus dels habitatges han augmentat més del 150 %, mentre que els ingressos nets salarials en els sectors amb conveni només ho han fet en un 34,5 %. El preu mitjà dels lloguers a l'àrea metropolitana va passar de 355 euros el 1999 a 617 euros el 2004. A la vegada, continua augmentant el nombre d'habitatges buits: segons el cens de 1991, a la província de Barcelona la xifra superava els 300.000. D'altra banda, en zones afectades per la transformació urbanística, com Ciutat vella, el Poblenou i Sants, l'assetjament immobiliari es cobra un gran nombre de víctimes.

La carta exigeix a la Generalitat i a l'Ajuntament la limitació del preu de lloguer i de compra d'habitatges, una moratòria dels PERI i de les reformes urbanístiques iniciades fins que no tinguin en compte l'impacte social i l'opinió dels veïns, i l'aboliment de la Llei d'arrendaments urbans.

La carta també reclama unes mesures d'emergència tant preventives com en l'àmbit penal per pal·liar la situació actual. Es proposen mesures de cara a fomentar la transparència tant als registres de la propietat com a l'hora de subvencionar obres de reforma als propietaris dels edificis llogats, i en les operacions de compravenda per tal que es respectin els drets dels llogaters. El document també demana la penalització de la possessió d'immobles buits amb un augment de l'IBI i l'amenaça d'expropiació als cinc anys d'abandonament, i planteja la despenalització de l'okupació.

Finalment, en l'àmbit penal, exigeix la persecució efectiva de la violència urbanística i la implicació de les institucions en aquesta lluita.

Es pot trobar més informació sobre el tema al web <http://mobbingbcn.blogspot.com>.

Els mossos desembarquen a Sants

Des de les 12 de la nit de l'1 de novembre els Mossos d'Esquadra patrollen pels carrers del nostre barri i de la ciutat de Barcelona. La substitució de la Policia Nacional ja és completa, tot i que aquest cos seguirà exercint funcions reservades a l'estat com, per exemple, la vigilància de ports i aeroports. El cos autonòmic s'encarregarà de la seguretat ciutadana i de l'ordre públic. A partir d'ara, el veïnat haurà de dirigir-se a la comissaria del carrer Eduard Aunós (al barri de la Marina), a la plaça d'Espanya o a travessera de les Corts amb Berguedà. Per més informació, consulteu l'especial de LA BURXA d'agost 2005 (número 88).

A les Corts també hi ha rotllo

Com cada octubre, el barri de les Corts celebra la Festa Major. Amb aquest, ja són set els anys que la Plataforma Infantil i Juvenil s'entesta a esquivar traves burocràtiques per organitzar la Festa Major Jove.

Aquesta va començar divendres 7 amb un sopar popular. El dissabte al matí, els espais i agrupaments del barri van organitzar jocs contextualitzats en Chiapas, i a la tarda el circ arribà a la plaça. Just abans de començar els concerts de la nit, les espurnes del correfoc donar pas als grups del barri i als esperats Goulamas'k, uns occitans que van sorprendre tothom. La nit va acabar amb els incombustibles Kumbes del Mambo.

El diumenge 9, va ser dia de tornejos (futbol i botifarra) i paella popular. Al vespre, es va gaudir del documental *Arrels de lluita*, sobre la lluita contra l'especulació a l'Horta valenciana, i del cinefòrum zapatista amb *Caminantes*. El dilluns 10 la cultura hip-hop omplí la tarda a Sol de Baix, i l'endemà el concert final va omplir la plaça del millor ska amb Discípulos de Otlia i el mestissatge llatinoamericà de Che Sudaka.

Festes completes, públic variat, però un eix temàtic comú, la rebel·lió zapatista.

Indignació davant els assassinats a les fronteres de Ceuta i Melilla

GEMMA P. A. • SANTS

Una concentració davant el consolat marroquí, al carrer Bèjar, el dissabte 15 d'octubre va mostrar la indignació davant les morts d'immigrants subsaharians quan intentaven creuar les fronteres entre el Marroc i l'Estat espanyol a les ciutats de Ceuta i Melilla. El diumenge 16 d'octubre es va fer una altra concentració de denúncia a la plaça Sant Jaume, on es reuniren unes 2.500 persones que es dirigiren en manifestació fins la Subdelegació de Govern.

Les concentracions pretenien apuntar com a responsables de l'assassinat de 14 persones a la frontera des del 28 de setembre tant el govern marroquí com l'espanyol. De fet, s'està traspasant la responsabilitat de contenció de la immigració al Marroc a canvi d'inversions econòmiques i de tolerància amb la manca de respecte als drets humans per part d'aquest país.

A la vegada es denunciava l'existència de fronteres, cada cop més fortificades, i de lleis d'estrangeria que porten a restrin-

Manifestació a la plaça Sant Jaume en solidaritat amb les persones que han intentat saltar les tanques fronteres.

TONI

gir l'entrada dels immigrants amb tots els mitjans, fet que provoca fins i tot morts. Així, es cridaven consignes com "Ni tanques no fronteres, ni morts a les pasteres".

Les mobilitzacions també pretenien transmetre solidaritat cap a les persones que, fugint de la desigualtat, la pobresa, les

guerres i la repressió política, desafiaven les fronteres i ho seguiran fent encara que es col·loquin barreres tridimensionals, s'elevi la reixa i s'ampliï el desplegament policíac i militar.

Una de les reivindicacions era precisament la retirada de les tropes espanyoles de les fronteres de Ceuta i Melilla, ja que la

militarització de les fronteres només es pot traduir en més morts i més assassinats. Però sobretot es reclamava suprimir les tanques que separen l'Europa fortalosa dels països del Sud, frenar les expulsions d'immigrants i, en definitiva, abolir la llei d'estrangeria i el reglament que l'acompanya.

Nus davant la tortura

[Una acció davant la comissaria de Sants recorda les tortures patides avui fa un any]

CONTRA-INFO • SANTS

Passaven pocs minuts de les onze del matí del dimarts 4 d'octubre quan un grup de més de 30 persones tallaven la carretera de Sants a l'alçada de la comissaria de la Policia Nacional. Una pancarta gran en què s'hi podia llegir "Les declaracions sota tortura no són cap prova" recordava que aquell dia feia justament un any que tres joves, dos de l'Hospitalet i un de Cornellà, eren detinguts i torturats per membres d'uniforme i de paisà de la Policia Nacional, acusats del llançament de còctels molotov la matinada del 4 d'octubre del 2004 contra aque-

lla mateixa comissaria.

Diversos joves es van despullar enmig de la carretera davant la mirada atenta dels antiavalots de la Policia Nacional que rodejava l'edifici. Un líquid simulava la sang que es va vessar aquell dia tant a l'interior de la comissaria com posteriorment a les dependències d'Aiguablava. Amb aquesta acció es volia visibilitzar la situació d'indefensió total que viuen les persones davant les tortures, situacions que serveixen, com va ser el cas, per extreure declaracions que després són usades com a prova en contra de les mateixes persones.

Denúncia de la tortura policial usada per extreure declaracions.

GUILLEM VALLE

Diablers de Sants
Correfocs
espectacles de foc
Contacte: 629 04 64 49
www.diablersdesants.org

Vine al casal!
ens hi trobaràs
tot l'any...
obrim cada
tarda a 2/4 de 7
... i gaudeix de
l'estiu a la nova
terrasseta del casal
c/ Premià n° 31

General d'Instal·lacions BCN, s.l.
AIGUA - LLUM - GAS
Instal·lacions i Reformes.
Galileu 87 - 08028
Tel: 93 163 46 19

xavier martin
TREBALLS EN FUSTA
PLAÇA OSCA, 8
Fusteria d'encàrrec i
mobles a mida
Plaça Osca, 8
Tel. 93 531 30 48

Sants torna a patir la concentració feixista del 12 d'octubre

MARC G. PUIGARDEU ■ SANTS/GRÀCIA

Ni el canvi de govern el 2004 en favor del PSOE, ni l'arribada d'un nou delegat del govern han impedit que de nou el 12 d'octubre la plaça Sant Jordi es tenyís de banderes preconstitucionals i de simbologia feixista i neonazi.

Sota el lema "Todos con España. Todos contra el Estatuto. Todos a Barcelona", uns 250 individus de totes les edats es van concentrar a Montjuïc convocats per Democracia Nacional i Falange Española. L'acte va transcórrer entre "Vivas a España" i consignes a favor de la pena de mort i l'expulsió dels immigrants.

Després de la conclusió de l'acte feixista, Sants va rebre la

visita d'una vintena de neonazis que es van passejar pel barri i es van dirigir al Casal Independentista de Sants, al carrer Premià. En apropar-s'hi, un dels grups de secreteles que va vigilar el barri durant tot el dia els va identificar i els va fer fora.

Gràcia es mobilitza contra el feixisme

A Gràcia la manifestació unitària convocada a la plaça de la Virreina per la Plataforma Antifeixista va aplegar més d'un miler de persones, enmig d'un clima de tensió provocada per l'ocupació policíaca de la vila.

La marxa va transcórrer sense incidents, malgrat que quan es va apropar a la llibreria

Aquest any el barri de Gràcia ha protagonitzat la manifestació antifeixista.

TONI

Europa, un grup d'antiavalots va barrar el pas als manifestants. Aquests van optar per evitar incidents i van modificar la ruta fins arribar a l'estació de metro de Fontana, on es va llegir un comunicat d'homenat-

ge a en Roger, apunyalat l'agost de 2004 per un atac feixista durant les Festes de Gràcia i que va morir mesos després a causa de les greus ferides que va patir.

Detencions contínues d'immigrants 'sense papers' a Sants-Estació

REDACCIÓ ■ SANTS

Durant el mes d'octubre s'han produït a l'estació de Sants nombroses detencions de persones immigrants sense papers, cosa que possiblement indica que l'estació ha esdevingut un focus important de control policial de la immigració anomenada *il·legal*. Des de la finalització del procés de regularització extraordinària s'han reforçat les polítiques repressives envers la immigració, on l'expulsió és una peça clau.

El fet que Sants-Estació sigui un punt d'identificació i detenció de persones sense papers està relacionat amb el control dels desplaçaments de persones immigrants cap a altres països europeus. De fet, la lliure circulació per la UE és un dret que tenen limitat els estrangers no comunitaris.

Les persones que pel seu aspecte semblen estrangeres estan sotmeses als controls policials; sovint són aturades per la policia i obligades a mostrar la documentació. En una d'aquestes ocasions el dia 10 d'octubre a la mateixa estació de Sants van detenir més de 20

persones, la majoria marroquines, i una d'elles va ser víctima de brutals pallisses per part de la policia quan intentava fugir perquè no tenia papers.

A més, la pràctica de demanar la documentació a les persones immigrants als espais públics contribueix a la seva criminalització, ja que es genera la percepció que aquestes persones són delinqüents, quan no han comès cap delictes. No obstant això, pel fet de no tenir autorització de residència (que és una falta administrativa, no un delictes) poden ser detingudes i portades al Centre d'Internament de la Verneida en condicions deplorables.

Posteriorment es decreta una ordre d'expulsió, que no paralitza ni un recurs contenciós, de manera que quan els recurs es resol, si la sentència és favorable, l'estranger ja es troba fora del país. En cas que no es pugui fer efectiva l'expulsió per no tenir la certesa de la nacionalitat de la persona, es permet l'estada al país, però se li nega el permís de residència, de manera que paradoxalment regularitza la irregularitat.

Condemnats per terrorisme els autors de la bomba a Cotxeres

REDACCIÓ ■ SANTS

El 2 de març del 2002 el barri va patir l'atemptat feixista més greu des de la transició. Una cèl·lula ultra, vinculada a l'associació Timbalers del Bruc va col·locar una bomba a les Cotxeres la nit abans que s'hi celebrés un concert antirepressiu. Una errada de fabricació va provocar que només explotés en part i sols ferís a dos dels mateixos manipuladors de l'artefacte.

Els passats 25 i 26 de juliol la Secció Segona de l'Audiència Provincial de Barcelona va jutjar Santiago Royuela (fill del conegut subhaster i exmembre de la Guàrdia de Franco, Alberto Royuela), Antonio Tomás, Ramón Cuadrado i Oscar Serrano per aquells fets.

La defensa va demanar l'absolució perquè l'acció estava motivada per motius "altruistes i patriòtics". Però els jutges van considerar, en una sentència de mitjan octubre, que els fets constituïen un delictes de tinença d'explosius amb finalitat terrorista i va condemnar els quatre

acusats a sis anys i un dia de presó per a cadascun.

S'ha intentat que els fets passessin desapercibuts, i no han estat valorats per cap entorn polític ni mediàtic, encara que des de la Comissió Antirepressiva de Sants s'han formulat algunes preguntes: Per què en cap moment la policia els va aplicar la llei antiterrorista? Per què l'Ajuntament no es va personar mai com a acusació particular tot i que l'objectiu va danyar un edifici de la seva propietat, i sí que ho ha fet en altres casos? Per què el tribunal reconeix com a determinant la seva pertinença a l'associació Timbalers del Bruc però no els acusa d'associació il·lícita ni inicia els tràmits per il·legalitzar aquesta associació?

Per tot això, la Comissió considera que "hi ha una doble vara de mesurar segons si els acusats pertanyen a moviments socials alternatius o a grups d'extrema dreta, que al cap i a la fi són la mà esquerra de l'Estat".

Detingut l'agressor sexual que actuava a Sants i Sarrià

El dimarts 18 d'octubre, Xavier S. C., de 28 anys i veí del carrer Berlín, va ser detingut al carrer Olzinelles acusat d'agressió sexual amb intent de violació a vuit dones. Les agressions havien tingut lloc a Sants i Sarrià des del gener d'enguany. Va ser la resposta de la darrera noia, que va ser atacada al carrer Galileu i ajudada pel seu company que va arribar en aquell moment, qui va permetre la identificació de l'agressor, ja que en l'enfrontament, van fer-se amb el seu telèfon mòbil. L'anterior temptativa havia tingut lloc l'1 d'octubre al carrer Fernández Duró, que uneix Olzinelles amb Finlàndia, a la matinada. Llavors, la noia atacada, que va patir cops i una ferida al llavi, va defensar-se cridant. Això va alertar unes veïnes que van sortir a la finestra, fet que va fer fugir l'atacant. A hores d'ara, l'acusat està detingut i la roda de reconeixement està pendent. Malgrat que cap de les agressions sexuals va ser consumada, el fet que siguin vuit les víctimes que l'han reconegut ha de fer que la condemna sigui més important.

PINZELLADES

El sindicat d'Oficis Varis de la CNT de Barcelona ha iniciat una campanya per aconseguir la readmissió d'una treballadora de la botiga Eolia, situada al carrer Sant Medir i dedicada a la venda de productes esotèrics i de tarot. Des del sindicat s'acusa la propietària Elena Serrano d'actuar de forma injusta i il·legal, motivada per una qüestió de gelosia entre treballadores. La campanya consisteix amb una demanda de boicot per part dels consumidors expressada en nombrosos cartells apareguts a diferents carrers del barri i també amb una concentració a les portes de la botiga el 28 de setembre.

La casa okupada anomenada L'Esbarzer, situada al carrer Constitució, a la Bordeta, ha aconseguit paralitzar mitjançant un recurs l'ordre de desallotjament prevista per al 8 d'octubre. La casa fa quatre anys que està okupada, i durant tot aquest temps ha servit d'habitatge als i les joves que la van rehabilitar.

Horaris: De dilluns a dijous de 9 a 24 h.
Divendres de 9 a 1 h.
Dissabtes de 17 a 1 h.

Inauguració

el dissabte 19 de novembre
a partir de les 17 h.
A les 20 h pica-pica i copa de cava.

o terra d'escudella

esmorzars menús al migdia plats i amanides a la nit entrepans tastets braves exposicions

c/ Premià, 20 baixos 08014 Sants (RCN) Tel. 934 221 613 Metro: Plaça de Sants (L1, L5) Sants estació (L3, L5 i Renfe)

Diablers SA: construcció i enderroc de ponts

Si algú pregunta a un grup de gent on es troba el Pont del Diable de ben segur que rebrà respostes diferents sobre la seva ubicació. I és que de ponts del diable n'hi ha, com a mínim, 14 en el territori dels Països Catalans: Llès, Ceret, Isòvol, Montagut de Fluvià, la Bastida de Belera, Coll de Nargó, Pont Major, Gironella, Cardona, Creu de Clua, Martorell, Pineda de Mar, Tarragona i Santa Eulàlia des Riu en tenen un.

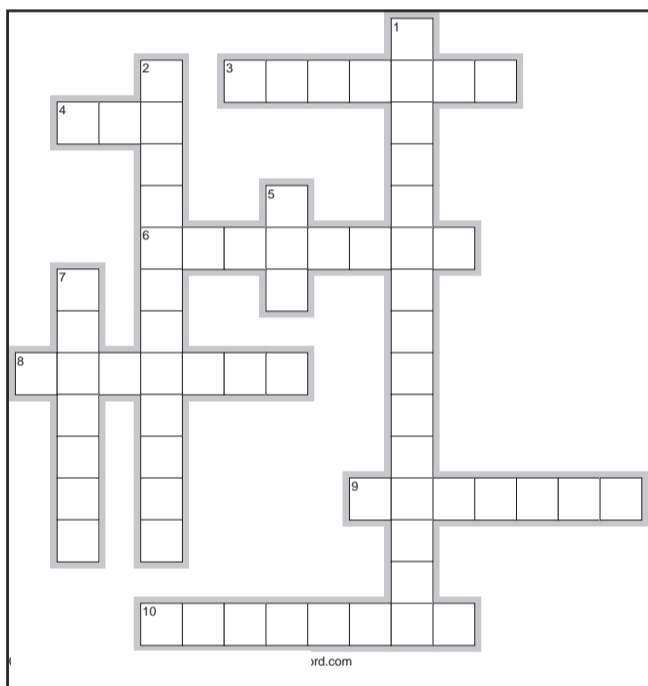
Les llegendes que els donen nom coincideixen en la mateixa arrencada: algú que ha d'aixecar el pont o l'ha de travessar moltes vegades ven la seva ànima al diable perquè aquest el construeixi en una sola nit. Tot i que el final és el mateix (els ponts que han perdurat en són la mostra), el diable és ensarronat per algú més llest que ell de dues maneres diferents segons el relat: o els galls canten abans d'hora (i el dimoni constructor creu que ha incomplert el termini de temps) o el que s'apropia a canvi de l'obra és l'ànima d'un animal. El fet és que la toponímia del país està farcida de dimonis i expressions diabòliques (com també la cultura popular), cosa que permet afirmar que la nostra és, entre d'altres coses, terra de diables.

Una altra mostra sobre la curiosa relació entre el dimoni i els ponts (en aquest cas, però, ben poc edificants) és la llegenda alturgellenca de la Pixarrada del Diable, en la qual aquest personatge mitològic enderrocava nit sí, nit també, els ponts que manà construir el bisbe Ermengol (1010-1035) al congost dels Tresponts, de camí cap a la Seu d'Urgell. Expliquen que s'aconseguí sorprendre el banyetes *in fraganti*, i com a càstig el van lligar en una penya perquè veiés el desenvolupament de les obres. Aquest, mort de ràbia, el dia de la inauguració del viaducte concentrà les seves forces a fer una pixarrada tal que provoqués una crescuda del riu i s'endugués el pont per davant. En aquest punt, la llegenda varia segons la correcció política del narrador: en un cas, els esforços malèfics van quedar en ridícul; en l'altre, la incontinença urinària va causar una inundació de grans proporcions. En qualsevol cas, en tenim un testimoni a l'última penya del congost (a mà dreta venint d'Organyà): una inquietant taca d'humitat verdosa que s'accentua els dies de pluja.

Imatge d'època que presenta el gran diable de la finança. Aquest, però, pixa diners.

INTERNET

Mots rebels**Verticals**

1. Trobada de precaritzadors immobiliaris que ens ha tocat tornar a acollir a la Fira de Barcelona.
2. Festa reivindicativa que recorre els Països Catalans en defensa de la llengua i que va passar per Sants el passat 15 d'octubre.
3. Setmanari de comunicació popular de venda a quioscos que es va presentar a Cotxeres de Sants el passat dissabte 22 d'octubre.
4. Jornada en què un grup d'individus que semblaven trets del museu dels horrors ens van recordar des de Montjuïc uns temps que creiem oblidats (data en xifres i inicial del mes).
5. Línies elèctriques que ha posat els pobles dels Pirineus en peu de guerra (sigles).
6. Nova secció de La Burxa que a partir d'aquest número ens recordarà la nostra història i hi aprendrem junts.
7. Nova secció de La Burxa que a partir d'aquest número ens recordarà la nostra història i hi aprendrem junts.
8. Setmanari de comunicació popular de venda a quioscos que es va presentar a Cotxeres de Sants el passat dissabte 22 d'octubre.
9. Barri barceloní en què una havanera cantada durant la Festa Major va indignar a la classe política local.
10. Barri barceloní en què una havanera cantada durant la Festa Major va indignar a la classe política local.

Horizontals

1. Trobada de precaritzadors immobiliaris que ens ha tocat tornar a acollir a la Fira de Barcelona.
2. Festa reivindicativa que recorre els Països Catalans en defensa de la llengua i que va passar per Sants el passat 15 d'octubre.
3. Setmanari de comunicació popular de venda a quioscos que es va presentar a Cotxeres de Sants el passat dissabte 22 d'octubre.
4. Jornada en què un grup d'individus que semblaven trets del museu dels horrors ens van recordar des de Montjuïc uns temps que creiem oblidats (data en xifres i inicial del mes).
5. Línies elèctriques que ha posat els pobles dels Pirineus en peu de guerra (sigles).
6. Nova secció de La Burxa que a partir d'aquest número ens recordarà la nostra història i hi aprendrem junts.
7. Nova secció de La Burxa que a partir d'aquest número ens recordarà la nostra història i hi aprendrem junts.
8. Carrer revoltat contra la política urbanística del Districte, que concedeix permisos d'obra il·legals.
9. Líder feixista condemnat a 6 anys de presó per la fabricació i col·locació d'un artefacte explosiu durant un concert a Cotxeres de Sants al març del 2001.
10. Barri barceloní en què una havanera cantada durant la Festa Major va indignar a la classe política local.

Memòries gràfiques**El tramvia de Sants****Aquesta remor que se sent...****LA CANÇÓ**

Aquesta remor que se sent no és de pluja.
Ja fa molt de temps que no plou.
S'han eixugat les fonts i la pols s'acumula pels carrers i les cases.
Aquesta remor que se sent no és de vent.
Han prohibit el vent perquè no s'alci la pols que hi ha pertot i l'aire no esdevingui -diuen- irrespirable.
Aquesta remor que se sent no és de paraules.
Han prohibit les paraules perquè no posin en perill la fràgil immobilitat de l'aire.
Aquesta remor que se sent no és de pensaments.
Han estat prohibits perquè no engendrin la necessitat de parlar i sobrevingui, inevitablement, la catàstrofe.

I, tanmateix, la remor persisteix.

Lletra: Miquel Martí i Pol
Música: Pau Jorquera Bordonau

Cuidado

Black Baudelaire Kasba Music, 2005

Banda del popular barri del Raval de Barcelona que es forma en trobar-se Babakar Gaye de Dakar (Senegal) i Stéphane Laidet (França, antic membre de Color Humano).

Juntament amb Nico Boudou i Franck Fiedler, dos excomponents també de Color Humano, i amb Kyzer, DJ marroquí de l'escena raggamuffin francesa, es comença a donar forma a Black Baudelaire. L'any 2003 treuen un maxi autoproduït de 6 temes: *Danger (Peligro)*, on van participar entre d'altres Marina, d'Ojos de Brujo, Rubio i Kris, de 08001.

El 2004 es renova la formació amb l'arribada de DJ Weas, de l'escena hip-hop suïssa, i de Lune, de l'escena francosenegalesa.

Cuidado és el disc que ara estrenen i que reuneix 15 temes de potent hip-hop mestís, 15 elaborades cançons de profundes lletres que combinen la poesia del carrer amb els contes africans; històries que reflecteixen les diferents problemàtiques socials i descriuen la crua experiència d'un africà davant el fals somni europeu.

Contacte: black_baudelaire@netcourrier.com

David Vázquez

MÚSICA

LIBRE

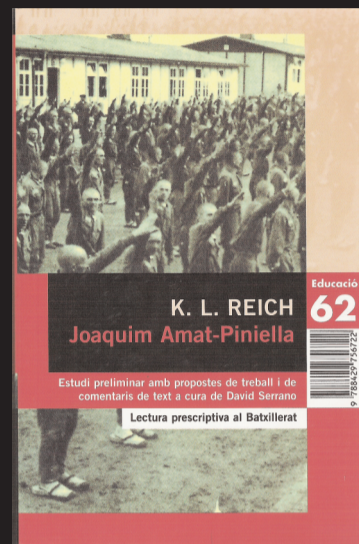
K. L. Reich

Joaquim Amat-Piniella

Edicions 62, 2005

L'experiència novel·lada de l'horror

Joaquim Amat-Piniella (Manresa, 1913 - Barcelona, 1974) combaté durant els tres anys de la Guerra Civil com a tinent republicà de la 80a Brigada Mixta, 21a Divisió. Amb la victòria feixista, s'exilià a França, on fou internat als camps de concentració d'Argelers i de Sant Cebrià del Rosselló, i fou posteriorment obligat a allistar-se a la Companyia de Treballadors Estrangers. A partir de l'ocupació alemanya de França (1940), va ser empresonat al K. L. Mathausen, un infern dominat per "aquella fortor de cuir cremat que coïa la gorja": les xemeneies del crematori. Aquesta experiència viscuda de l'horror nazi serà la base a partir de la qual Amat-Piniella escriurà *K. L. Reich*, novel·la sobre la institució total del treball forçat com a fórmula perversa per a l'extermini massiu d'antifeixistes, homosexuals i jueus; novel·la que, més enllà i tot, esdevé un relat descarnat i lúcid de l'ambivalent condició humana.

Ivan Miró, La Ciutat Invisible

Princesas

Fernando León de Aranoa 2005

Torna, en la seva línia magistral, Fernando León de Aranoa. Després de meravellar-nos amb *Familia* (1996), *Barrio* (1998) i *Los lunes al sol* (2002) ens delecta amb *Princesas*.

Princesas ens mostra un retall de les vides de dues prostitutes, una espanyola (Candela Peña) i una altra dominicana (Micaela Nevárez), que arran de viure al mateix edifici es fan amigues i còmplices.

Caye i Zulema, respectivament, són les eines mitjançant les quals León es passeja per la prostitució i la immigració, endinsant-se en les persones que hi ha darrere l'ofici i mostrant-nos unes interioritats dures i creïbles.

La pel·lícula salta de puntetes sobre les escenes de sexe i violència per entrar a fons en les reflexions de les protagonistes, especialment de Caye.

Yolanda

CINEMA

La curiositat lingüística

Un tomb pel diccionari

Sabíeu que *a la babalà*, un terme ara ja catalanitzat, és una arabisme?

En àrab s'escriu *alà bâb Al-lâ* i literalment vol dir 'sobre la porta de Déu'. *Bâb* (porta) pren el matís de

poder, i d'aquí acaba prenent el sentit de 'en poder de Déu', és a dir, 'com Déu vol'.

Fes-te amic o amiga de la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps!

Nom _____
 Cognoms _____
 Carrer i número _____
 Codi Postal _____ Població _____
 Telèfon _____ DNI _____
 Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de LA BURXA
 3 euros/mes

 (36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA
 5 euros/mes

 (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA
 _____ euros
 (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
 Adreça _____
 Població _____
 Nom del titular _____
 CODI ENTITAT
 CODI SUCURSAL
 CODI SEGURETAT
 NÚM DE COMPTE
 Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
 Data _____ Signatura _____

D'ON VENIM

L'Espanya Industrial

L'any 1979 sortien les alegacions de l'Espanya Industrial, després de 10 anys que els veïns i veïnes del barri en demanessin els terrenys per gaudir-los totalment.

A partir de les alegacions particulars es van definir dues propostes, una de les associacions de veïns i el PSUC (que aleshores anaven conjuntament) i l'altra de l'Ateneu Llibertari, un grup de veïns i veïnes, dos orfeons i la CNT.

Les associacions veïnals i el PSUC demanaven una escola per a 1.000 nens, un hospital i un centre de gent gran. Nosaltres volíem un gran parc i aigua (el que hi ha ara) en virtut de les necessitats del poble de Sants. Vam parlar amb l'arquitecte encarregat de construir-hi (que era de Vitòria) i afirmava que el barri era gris i que mancava un espai amb verd, blau i vermell (el terra, l'aigua i les torres) per aconseguir un cert equilibri.

Allò va ser una gran guerra, on les associacions de veïns i el PSUC (totalment polititzats) abanderaven uns edificis on es privatitzava el sòl, sense cap raó per fer-ho.

S'ha de dir que l'Ateneu Llibertari vam plantejar l'opció que vinguessin al nostre terreny, creant una comissió per buscar les solucions per fer les infraestructures que les associacions i el PSUC reclamaven, però la proposta va ser rebutjada pels que controlaven aquestes organitzacions.

El primer de juny de 1980, en una assemblea multitudinària a l'antic cinema Gayarre (on no em van deixar asseure'm a la taula) es van votar les dues propostes. Hi va haver un empat tècnic, tot i que la FAVB (llavors en mans del PSUC) hi va enviar tot el personal de la tercera edat que va poder. Així i tot, el PSC, que hi era present, va donar com a bo el nostre projecte, ja que les despeses eren més minses.

Un altre detall és que el bàndol contrari mai més va reivindicar l'escola, l'hospital ni la llar per a la tercera edat.

JOSEP PONS

Per a què un setmanari dels moviments socials?

El dia 22 d'octubre es va presentar, amb tota una jornada d'activitats a les Cotxeres, un nou projecte de comunicació anomenat Setmanari de Comunicació Directa. Aquest mitjà, que pretén arribar als quioscos a partir del proper 23 d'abril, es defineix com un "setmanari dels moviments social". Però, què vol dir exactament això? Per a què serveix un setmanari dels moviments socials?

SETMANARI DE COMUNICACIÓ DIRECTA

En els darrers anys el magma de moviments socials anomenats alternatius o anticapitalistes hem anat creixent, sobretot quantitativament, però també qualitativament. En relativament poc temps una nova generació de militants i activistes s'ha afegit a les diferents lluites al caliu de protestes que sense exagerar es poden anomenar de massives. Així, les respostes a les diferents cimeres, tan al nostre país com a d'altres, la protesta estudiantil contra la LOU, la vaga general i, sobretot, les immenses mobilitzacions contra la guerra van generar un ambient propici per pensar de nou que el món es pot canviar i que ho podem fer nosaltres. Hem vist com arreu es creen xarxes locals, butlletins i portals de transformació, locals i centres socials, tant okupats com de lloguer, candidatures municipals assembleàries, assemblees de joves i d'estudiants i un munt de noves iniciatives.

Però tampoc podem ser il·lusos (com a mínim no del tot) i pensar que tot això només és pel nostre esforç. Durant els anys del govern PP, l'oposició socialdemòcrata i catalanista ens va donar un fort protagonisme mediàtic per tal d'erosionar el govern. No van ser ells els impulsors d'aquelles massives mobilitzacions ni nosaltres una creació mediàtica de PRISA, però es va generar un ambient propici per al desenvolupament de noves lluites i resistències. Ara, però, un cop el PSOE ha recuperat el poder,

hem desaparegut de l'escena mediàtica. Dos exemples: la campanya dels moviments socials pel no a la Constitució europea i la manifestació del MayDay. Dues iniciatives que van moure milers de persones, amb un discurs propi, i que no va sortir en absolutament cap mitjà. Estan intentant fer-nos desaparèixer.

Per tot això, una de les neces-

perar així el simple voluntarisme militant) i de venda als quioscos (trencant les fronteres de la distribució alternativa, a la qual, per altra banda, tampoc hi renunciem).

El grup promotor no sortim del no res, junts sumem molts anys d'experiència en projectes de transformació i comunicació popular. Des de la gent que ha fet possible l'edició del setmanari mural *Contra-Infos* durant més de set anys de forma ininterrompuda, a les persones que van impulsar els projectes intermitents (lligats a campanyes concretes) com han estat l'*Altaveu* (Campanya contra l'Europa del Capital, vaga general) i el *Diari de la Pau* (mobilitzacions contra la guerra i pel no a la Constitució europea). També s'hi ha

sumat gent individual d'altres projectes, com *Kale Gorria*, *LA BURXA*, *Masala* i *Xibarri*, així com periodistes, cansats de les limitacions i censures dels mitjans de comunicació oficials, i que volen contribuir a la creació d'un projecte més d'acord amb les seves idees.

Però sabem que un projecte així, sense suport econòmic empresarial ni institucional, només és possible amb el suport de milers de persones i col·lectius de base. Per això hem iniciat una campanya per aconseguir, d'ara al 23 d'abril (quan sortirà el número 1), les 1.500 subscripcions que hem calculat que necessitem perquè el projecte sigui viable. Podeu contactar amb nosaltres a través del web www.setmanaridirecta.info.

sitats més urgents que tenim els moviments socials és la construcció d'una potent xarxa comunicativa que visualitzi les nostres pràctiques quotidianes, socialitzi el nostre discurs i freni les campanyes de criminalització mediàtica.

Qui som i què volem?

Volem crear un setmanari dirigit i sostingut des dels i per als moviments socials. Un mitjà de comunicació potent, atractiu, seriós i plural, capaç de trencar els estrets marges dels lectors ja convençuts, arribant a tota la gent que no acaba de creure's el que li diuen els mitjans convencionals, però que no es troba identificada en cap dels alternatius existents fins ara. Per això és imprescindible que sigui un projecte semiprofessionalitzat (per su-

EL RACÓ DEL CASAL

En record de Jordi Martínez de Foix

"Que l'exemple de la seva vida i la seva mort ens serveixi a tots en la nostra lluita constant per una societat més justa i lliure". Són les paraules dels germans d'en Jordi Martínez de Foix i Llorens. Paraules que expressen la necessitat de recordar una persona, independentista i comunista, company i amic, que ho donà tot sense esperar mai res a canvi. Aquest 14 d'octubre fa 27 anys que va perdre la vida en ple combat.

Corrien els anys de la transició i la violència desencadenada era constant. En Jordi la visqué de ben a prop. Als seus 17 anys visqué l'assassinat d'en Puig Antich, i als 20 anys tingué la Brigada Político-social escorcollant casa seva. Era l'any 1977 i en la Diada morí per una bala de goma un manifestant, Gustavo Freiche, amb la consegüent pujada de tensió. El 2 de desembre li tocà el rebre: dos individus de paisà li entaforaren dues bales al final d'una manifestació contra els pactes de la Moncloa. L'11 de setembre d'aquell any, 1978, en Gustau Muñoz, company de militància al PCE-(i) corria al seu costat pel carrer Ferran quan caigué abatut. Havia estat tirotejat. Tenia 16 anys i morí als braços d'en Jordi.

Passats 33 dies de la mort d'en Gustau, en Jordi era en un pis del Verdum. Preparava *petards irlandesos*, dels que fan molt de soroll i servien per fer força durant les manifestacions, aquells eren per a un homenatge a en Lluís Companys. Era 14 d'octubre; arribada la nit, una explosió segà la seva vida. Mai es sabrà del cert què va provocar aquell desgraciat accident, si l'error de manipulació o la introducció de productes desconeguts per elements desconeguts com anàlisis posteriors van fer evident.

El Casal Independentista de Sants, amb especial reconeixement per a la seva família. I a tu, Jordi; seguim el combat, et tenim amb nosaltres.

LA LLAVINA EN VINI COVE

Floristeria
Vallespir, 16
08014 Sants,
BCN

tel. 93 490 29 83

la bagassa
LUL PER MIETJAR

Riego 18 08014 Tel 93 421 05 93
Obert de dilluns a dissabtes
de 13,30 a 15,30h i 20,30 a 23,30h

CAFFETERIA
PERRUQUERIA

talls & tallats

SANT JORDI, 3 TEL. BARCELONA

El Lokal
Associació
Cultural El Raval

horari:
matins, de dimarts a
divendres de 10.30 a 14 h
tardes, de dilluns a
dissabtes de 17 a 21 h

c/ de la Cera 1 bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org /
ellokal@sindominio.net

ESPACI DE SEXUALITATS

L'erotisme dels castells

Tota la setmana esperant aquest moment, parlant-ne, desitjant llevar-nos cada matí i mirar-nos amb un somriure maliciós de satisfacció que vulgui dir "Ahir sí que va estar bé!, oi?". Però la veritat és que un feix de carn com aquest no es troba així com així. Carn, molta carn humana, molta escalfor, cos a cos, pell a pell, la suor compartida. Per a qui ha d'aguantar el tipus ben dret, el patiment per aguantar fins al final. Per a qui té ganes de celebrar-ho, l'entrega perquè sigui així. La por que la cosa caigui abans d'hora.

I arriba el moment. Després de tant flirteig, avui toca. Ja noto el tacte dels altres cossos, l'olor, olor de ganes, i enganxat a la meua orel·la l'alè panteixant de qui es disposa a celebrar la victòria d'una batalla sense enemics. La gran columna de carn comença a aixecar-se. Tan alta com sigui possible, tan dura com pugui arribar a ser, des de la base conscienciada fins a la punta neguitosa. Concentració. No hi ha res més important en el món. Res. Les ganes, el plaer, carn humana. Gairebé estic al cel. Sento música celestial. Res de gregoria: una música alegre i viva, molt viva, cada cop més i més fins que m'anuncia el que tant he desitjat. Una música que acaba en una mena de paroxisme orgiàc que no té explicació ni comparació amb res que no sigui eufòria i descàrrega de tota l'excitació acumulada durant temps. Per fi!

Però no està. Que no passi com altres vegades quan la cosa afluixa abans d'hora. Tot-hom vol gaudir, acabar la gesta, la festa, un esforç perquè la gran columna de carn no afluixi massa aviat. Gaudim una mica més.

Aguanteu per sentir el final d'aquesta música, que jo també senti el més gran dels plaers, encara més gran. Més gran... més gran... que durí... dura, dura... aguanta... Fins al final! Així...! Molt bé...! Petons. Abraçades. El cigarret.

D'acord, prefereixo follar, però això sí que era una columna de carn.

H. C.

Trenta anys alliberant cossos i ments

Fa 30 anys es fundava el Front d'Alliberament Gai de Catalunya. Amb aquest acte naixia al nostre país la lluita per l'alliberament gai i, per extensió, també el lèsbic i transsexual. El FAGC ha volgut celebrar aquesta històrica data amb unes jornades que durant els dies 21 i 33 d'octubre es

van realitzar a les Cotxeres, amb la participació de militants històrics del moviment, juntament amb les noves fornades d'activistes. Es va aprofitar per analitzar el passat, el futur i el present d'un moviment que encara té molt a guanyar

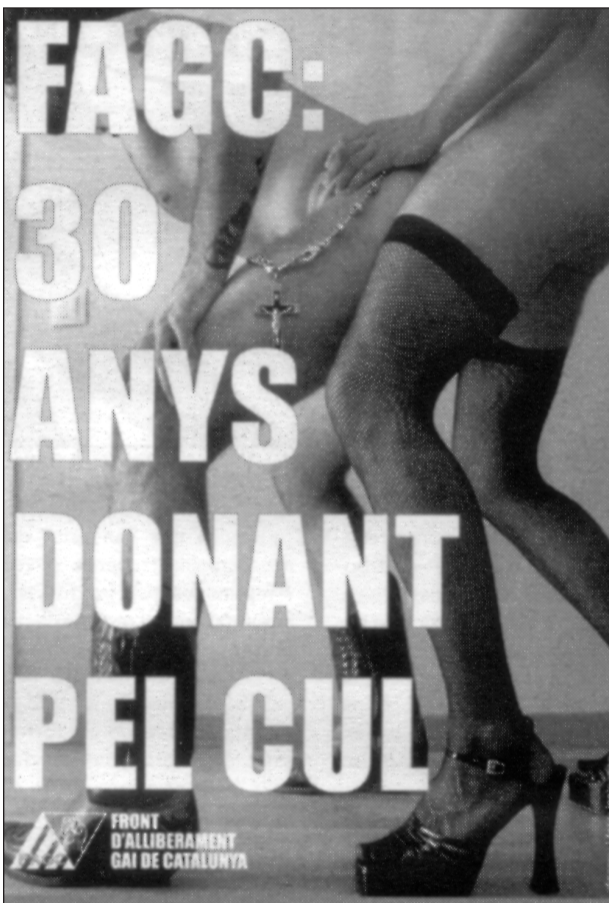
TERESINA MONTSOLÍS
El 1978 va arribar formalment la democràcia a l'Estat espanyol; el 1979 es va derogar la Ley de peligrosidad social, especialment dissenyada contra els gais; el 1980 el Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC) fou legalitzat, i enguany, octubre de 2005, aquesta organització celebra el 30è aniversari de la seva creació. Els inicis durant el franquisme van ser de lluita en la clandestinitat, quan el delictes era ser homosexual. Les coses han anat progressant i, si bé és cert que l'aprovació del matrimoni entre parelles homosexuals és un fet normalitzador que cal celebrar, també ho és que les discriminacions contra el col·lectiu no s'aturen i que canvien de forma segons els nous temps. El que no canvia és el tarannà de l'enemic, les mentalitats rànies i autoritàries que no poden admetre que el seu model de vida es vegi alterat.

Han estat 30 anys d'assemblees locals arreu dels Països Catalans, de campanyes contra la mili i l'homofòbia a l'exèrcit, contra l'Església catòlica i per l'apostasia, contra el mercat de la pesseta rosa i un model únic gai. 30 anys de revistes, primer *Infogai*, després *Homosexualitats* i *Debat Gai*, en l'actualitat. Una

trajectòria que sempre ha estat lligada a les trobades estatals i internacionals (COFLHEE i ILGA) per dissenyar discursos i estratègies conjuntes d'actuació. La seva lluita per transformar la so-

cial al llarg d'aquests anys. Durant les jornades transcorregudes els dies 21 i 22 d'octubre a les Cotxeres de Sants ha tingut lloc una taula rodona en la qual el fundador de l'organització, Armand de Fluvià, i altres membres d'associacions del moviment gai, lèsbic i transsexual (conegut com a GLT) han repassat la història d'aquests 30 anys a Catalunya i a l'Estat espanyol. Una altra taula rodona, en què es trobaven diferents grups GLT d'arreu de l'estat, va analitzar les perspectives de futur del moviment sota el nom de "Dels drets a les llibertats". Es feren dos tallers, un de ràdio i un altre a càrrec del sociòleg madrileny Javier Sáez titulat "30 anys de promiscuïtat: de la plataforma política al *plataformón drag*". Les cançons d'Adolfo Osta i una festa al Centre Social Can Vies van cloure les jornades.

No es tracta de modificar i aprovar lleis, sinó de transformar la mentalitat de les persones. En l'actualitat, l'Oficina Antidiscriminatòria continua rebent denúncies d'agressions, que es recullen a la Guia Antidiscriminatòria per a Gais i Lesbianes, presentada anualment. I, com deia Armand de Fluvià "Encara fa falta lluitar molt per tal que el fet homosexual i lèsbic, malgrat els avenços assolits, estigui socialment normalitzat".

LA BORDETA, MON AMOUR

La Bordeta tota verda

COMISSIÓ VEÏNS DE LA BORDETA

Ens pensàvem que per fi a la Bordeta hi tindríem zones verdes, més arbres, jardins, un gran parc a Can Batlló..., però el que ens encolomena és l'àrea verda, un invent que s'ha tret de la màniga l'equip municipal que governa Barcelona.

A partir del 24 d'octubre als carrers de la Bordeta, com en altres barris de la ciutat, per aparcar a prop o més aviat lluny de casa teva o de la feina, haurem de rascar-nos la butxaca. Segons diuen els nostres administradors, no es tracta d'una taxa, diuen que és per millorar la circulació urbana i fer que la gent no agafi tant el cotxe i utilitzi el transport públic. Quin transport públic? Al nostre barri no han variat els horaris de les poques línies d'autobusos que hi ha. Per agafar el 72, el 91 i el 115, ens hem d'esperar massa temps a les parades, en les hores punta els conductors no s'aturen perquè el vehicle va a *tope*, encara segueix sense funcionar el servei del 72 i del 115 els festius i el 91 no funciona els festius a la tarda.

Un altre aspecte negatiu per al veïnat, i que sobretot afecta les persones amb mobilitat reduïda, les que porten cotxets d'infants, carros de compra i sobretot a persones que utilitzen cadires de rodes, és la instal·lació de parquímetres a les voravies estretes. A la Bordeta un gran nombre de voreres tenen una amplada inferior als 90 centímetres.

L'Àrea Verda és un impost fet per eixugar el gran forat negre del Fòrum de l'any passat i que els veïns no hauríem de pagar fins que no millorin els serveis de transport públic

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

LA BURXA ofereix un espai publicitari per a comerços, bars, locals socials, editorials, discogràfiques i d'altres que vulguin anunciar-se.

L'espai es compon de quatre anuncis per pàgina de 63'5 x 60 mm.

En cap cas els i les anunciantes es responsabilitzen dels continguts.

Absteniu-vos entitats bancàries, multinacionals i immobiliàries.

Cada requadre costarà 21 euros (3.500 ptes.) i si en voleu ocupar dos, 36 euros (6.000 ptes.).

Laciuat invisible
llibres música roba taller de serigrafia
centre de documentació
espai de recerca zona mèdia
C/ Riego 35 t. 619 517 144
Cantonada amb Autonomia Barri de Sants Barcelona «M» L1 Pla Sants- L3 L5
laciuatinvisible@moviments.net

Fem una gran pinya?
CASTELLERS SANTS
Castellers de Sants
C/ Vallespir 28 www.borinots.org

subscriu-te!
B

Actuació decebedora en la diada dels Borinots

Moment en què l'enxaneta culminava el 2 de 7, també desrregat.

BORINOTS

MERITXELL S. A. ■ SANTS

No va poder ser. Els Borinots de Sants s'havien proposat celebrar la seva diada, el 16 d'octubre, amb tres castells de 8 (el 2 de 8 amb folre, el 3 de 8 i el 4 de 8), però la indecisió de la mainada va estroncar les esperances i va deixar la colla amb mal gust de boca. Finalment, després de dos intents de 3 de 8, van descarregar un dubitatiu 4 de 8, el 2 de 7 i el 5 de 7. Dels tres pilars de 5 finals, un va caure en luxar-se una espatlla el terç. La decepció va difuminar-se al multitudinari dinar de la colla a Cotxeres, que va reunir al voltant de 300 persones. Durant la tarda, membres de la colla van presentar espectacles i muntatges audiovisuals, entre ells tres nois del Panjab que van animar el públic amb les seves danses.

Després d'una temporada en què el 4 de 8 s'ha convertit en una construcció habitual en les seves actuacions, la colla dels Castellers de Sants va haver d'esperar menys d'una setmana per descarregar el 3 de 8 a Sitges, en la diada de la colla local del 22 d'octubre. Entre els de la camisa grisa va esclatar l'eufòria i de cara a les properes actuacions ja somnien en rescabalar-se de l'actuació de la diada.

Èxit de participació al XXVII Cros Popular de Sants

AGUS GIRALT ■ SANTS

El passat 9 d'octubre es va celebrar el Cros Popular de Sants, memorial Eugeni Giralt, pels carrers del barri. L'edició d'enguany, la XXVII, presentava diverses novetats, la més destacada de les quals va ser la nova cursa de tres quilòmetres per als corredors de 7 a 14 anys. Aquesta nova cursa, que va transcórrer simultàniament a la gran, ha estat valorada molt positivament pel jovent que hi va córrer. La cursa de 10 quilòmetres, que va començar a la rambla del Brasil i va recórrer

vies principals com l'avinguda Madrid, el carrer Numància, el passeig Sant Antoni, el carrer Tarragona i la carretera de Creu Coberta, va comptar amb un gran èxit de participació, amb més de mil corredors. La cursa es va desenvolupar sense incidents i la van guanyar Albert Caballero en la categoria masculina i Hassna Bahom en la femenina. Amb l'arribada a la rambla del Brasil, el cros va finalitzar com una autèntica festa del barri i de l'esport popular amb una xocolatada per a totes les perones participants.

El Correllengua presenta 'Parlem'

JORDINA ■ SANTS

La visita del Correllengua d'enguany ha estat d'allò més variada, i ha servit per conèixer el projecte d'intercanvi lingüístic Parlem, emprès per la CAL. El veïnat que va matinar dissabte 16 d'octubre va poder començar relaxadament el dia fent *taixí*. Seguidament uns joves veïns procedents del Panjab, regió del nord de l'Índia, ballaren danses de les seves terres. En un català

perfecte, un d'ells ens va explicar la proximitat entre la terra d'on prové amb la que l'ha acollit, i va donar a conèixer el conflicte que també viu la seva regió respecte l'Estat indi. Amb l'actuació dels Gratallers, es va donar pas al dinar, intermitentment passat per aigua (en Josep Cantimplora va haver de plegar abans d'hora per aquesta raó). Una cercavila, una xocolatada i un concert van acabar d'arrodonir la jornada.

racó històric

'Bastón de mando'

AGUS GIRALT

L'any 1945 Josep Maria D'Albert i Despujol, membre polític d'una de les grans nissagues del barri, els Muntadas (els amos de l'Espanya Industrial), fou nomenat alcalde de Barcelona. Per festejar aquest fet els obrers de la fàbrica li dugueren com a regal a la plaça Sant Jaume un *bastón de mando*.

Aquest acte responia a la manca de

llibertats i a l'ambient de delació que el règim promovia. No hi podia haver cap dubte en la fidelitat dels obrers envers els amos. La fidelitat dels amos al règim era clara. En agraïment al nomenament el mateix Josep M. va convidar Franco a visitar la fàbrica. Que content estaria el dictador passejant per la fàbrica que el 1939 havia produït més de 400.000 banderes nacionals espanyoles.

Per acabar d'entendre l'adhesió dels obrers als amos, s'ha de tenir en compte un element

bàsic en la història de l'Espanya Industrial, el paternalisme dels amos. Aquesta política, iniciada al 1865 quan en plena epidemia de còlera la fàbrica va fer la funció de sanatori, es pot constatar en determinats moments al llarg de la història. Responia a una estratègia laboral de la fàbrica i a una necessitat egòlatra dels amos.

Les grans empreses, com succeeix a l'actualitat, fomentaren trames de petites empreses que treballaven per a elles. Era una forma d'eliminar problemes, reduint la força dels treballadors i evitant les demandes laborals. L'Espanya Industrial podia tractar millor els seus treballadors que els petits tallers,

ja que indirectament treia els beneficis d'ells.

La conseqüència d'aquest joc brut fou la menor conflictivitat laboral a les grans fàbriques, on els discursos que van acabar influïnt foren els lerrouxistes. A les petites empreses, on es patien les pitjors condicions de treball, fou on sorgiren els brots revolucionaris.

De totes formes, tornant al nostre amo/alcalde, cal a dir que el *bastón de mando* no li deuria ser de molta utilitat quan el 1951 hagué de dimitir com a conseqüència de la vaga dels tramvies, un dels primers gols importants de la ciutadania al règim franquista.

documentals,
curts,
independent
projeccions
i mes...

PIM PAM
films

Video Club

c/ valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 Barcelona

bs

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. n.º 2325

Carrer d'Olinelles, 96, 1er. Tel. 93. 332 04 19
08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentist@infomed.es

LA TETE

TETERIA - BAR

c. Comtessa de Sobradiel, 4
08002 Barcelona
tel. 93 268 45 33

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre

passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

No a la MAT

La línia elèctrica de molt alta tensió que vol tirar endavant el govern tripartit a les terres gironines portaria 400.000 volts i seguiria el traçat Sentmenat-Bescanó-Figueres-Baixàs. La construcció de la línia ha generat un ampli rebuig entre la població, que s'ha organitzat en diverses plataformes que van fer sentir la seva veu en una manifestació a Barcelona el passat 15 d'octubre

PLATAFORMA NO A LA MAT • OSONA

La línia de molt alta tensió (MAT) està justificada per l'estat i el govern per tres motius: que a les comarques gironines cal millorar el subministrament d'energia elèctrica; que el tren d'alta velocitat (TAV) necessita per al seu funcionament una línia de 400 quilovolts, i que cal augmentar la capacitat d'interconnexió amb França per poder satisfer la demanda d'energia de tot l'estat i tenir una garantia de seguretat davant les possibles baixades de tensió.

L'informe sobre la situació energètica a Catalunya, elaborat per la Conselleria de Treball i Indústria de la Generalitat i datat a l'octubre del 2004, esmenta que l'estat deficitari del subministrament i la distribució d'energia a la província de Girona, en concret de la part costanera, està causat per la manca d'inversió en la xarxa distribuïdora i la negligència de les diverses companyies elèctriques en el seu manteniment. La segona necessitat, subministrar energia al TAV, no està demostrada enlloc, ja que els trens europeus d'aquestes característiques, inclosos l'únic que funciona a l'Estat espanyol, funcionen amb 225 quilovolts. La interconnexió amb França per motius de cobertura de la demanda no s'ajusta a la realitat perquè l'Estat espanyol, durant l'any 2004, ha estat excedentari i no s'han utilitzat les interconnexions ja existents.

Un altre dels arguments exposats és que l'energia sortirà més barata, cosa que tampoc no és certa, ja que Itàlia i Portugal, dos estats amb una forta dependència energètica, estan pagant les tarifes més altes de la Unió Europea.

Cal preguntar-se i reflexionar sobre el perquè d'aquesta línia si els tres principals motius que els responsables polítics donen no

s'ajusten a la realitat. La qüestió és que no es parteix de les necessitats reals que permetrien assegurar un model energètic i un benestar o qualitat de vida en el futur, sinó que les infraestructures es plantejen en funció de les fonts d'energia que més beneficien els lobbys energètics. A les necessitats dels lobbys s'ajusta un creixement del consum que faci necessàries aquestes infraestructures, i els buits de generació s'omplen amb

Aquesta autopista té el seu destí allà on hi hagi mercats: Portugal i el nord d'Àfrica. Tampoc es pot oblidar que l'energia que passarà per aquesta línia prové de les centrals nuclears franceses, i això significa recolzar aquest tipus d'energia terriblement contaminant i perillosa per a les nostres vides.

El pla de l'energia que vol aprovar el govern de la Generalitat ha reduït a la mínima expressió l'esperança que el nou govern sig-

Catalunya s'ajusta a aquestes exigències mercantils i en el seu plantejament exclou el desenvolupament de la generació a petita escala i la possibilitat que molts consumidors esdevinguin alhora generadors d'energia. És clar que això suposaria que tota aquesta energia generada escaparia del control de les multinacionals i no els suposaria cap guany.

El desenvolupament de les energies renovables és insignificant i anecdòtic en el plantejament del PEC. Si la UE recomana que arribin al 12 % de tota l'energia produïda, l'any 2010, a Catalunya el 2015, s'arribaria a un míser percentatge del 7,9, amb una quarta part de l'energia produïda per grans parcs eòlics, que potencien encara més la centralització de la generació.

Les línies MAT són la punta d'un iceberg que amaga la destrucció de tot un territori, que fa desaparèixer boscos sencers i els corredors que els han d'acompanyar. El medi ambient i la salut de les persones es veuen afectats amb aquestes torres de 60 metres d'alçada. Recents estudis a Anglaterra han relacionat positivament l'exposició a l'electromagnetisme amb casos de leucèmia infantil.

Demanem la voluntat política necessària per iniciar un urgent canvi de model energètic que vagi en la direcció de la implantació progressiva i massiva de fonts d'energia netes i renovables properes als llocs de consum.

L'aprovació del pla de l'energia significa ampliar a més d'una dècada el calendari de tancament progressiu de les centrals nuclears i perpetuar el model energètic centralitzat, irresponsable amb els interessos generals de la societat i obsolet com a mitjà per garantir la competitivitat econòmica i la qualitat de vida de la població.

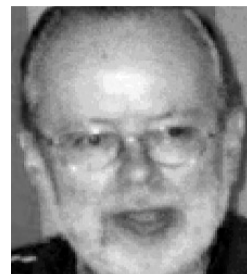

generació eòlica a gran escala, de manera que s'afiança encara més la generació centralitzada. Cal afegir que un sistema centralitzat és més vulnerable: les interrupcions de subministrament es propaguen per tota la xarxa. Itàlia n'és un exemple, ja que importa el 16 % de l'energia elèctrica i amb la caiguda d'un arbre a la xarxa pràcticament tot el país es va quedar a les fosques per l'efecte dominó.

Aquesta línia suposa una autopista elèctrica, i com tota autopista passa de llarg pel territori sense cobrir cap demanda interior.

nifiqués un canvi en la política energètica. Aquest pla de l'energia de Catalunya (PEC), per al 2006-2015, proposa un augment d'emissions de CO₂ al país d'entre el 93 i el 101 % per al 2010, respecte els valors de 1990. El flagrant incompliment del protocol de Kyoto i l'omissió dels costos econòmics, mediambientals i socials que signifiquen per a Catalunya, són una actitud de submissió del govern autonòmic que respon als interessos de les gran empreses que es dediquen al negoci de l'energia. El pla energètic de

DE LA UTILITAT DEL CARNET D'IDENTITAT ...

Xirinacs, detingut a una comissaria per una malinterpretació d'una frase de Gandhi.

Barcelona +10: -Drets +Capital -Justícia...

Sharon, Berlusconi, Mohammed VI, Zapatero i companyia seran a Barcelona el 27 i 28 de novembre per la cimera Barcelona +10. Una trobada governamental mediterrània fruit de l'anomenat *procés de Barcelona* iniciat fa 10 anys: promeses de pau, justícia i col·laboració oblidades per projectes més rendibles d'espais de lliure comerç, explotació de recursos naturals i legitimació de governs que vulnereu drets humans, individuals i col·lectius. Davant de tant cinisme s'ha constituït la campanya "No al Mediterrani del capital i la guerra. Alternatives a Barcelona +10". A més d'altres actes de difusió, en preparen un de central per al dia 26 i una jornada de mobilització per al diumenge 27, amb manifestació inclosa, a les 12 hores a Barcelona.

... A LA RÀDIO INÚTIL

Jiménez Losantos segueix dinamitant tot el prestigi del mitjà radiofònic.

EL PASSADIS

Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
Telf: 93 332 89 48

ROIG
OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

Peluqueria

Lliure

NO TANQUEM AL MIGDIA

Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
08014 Sants, Barcelona

Telf. 93 298 83 35

Pren begudes de la terra!

Xarxa
DISTRIBUCIONS

www.laxarxadistribucions.com

JOU

JOU I MIREIA PUI • SANTS

Ester Colet Calvo Membre del Col·lectiu l'Escletxa

“L’origen de la violència de gènere és el poder”

El 25 de novembre és el Dia Internacional contra les Violències de Gènere. El Col·lectiu l'Escletxa hi participarà tant des del barri com a la concentració que es fa a Barcelona. Aquest any la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere organitza un fòrum al Casinet d'Hostafrancs. Aprofitant que s'acaba d'obrir el Punt d'informació i atenció a les dones del districte, al Centre Cívic del Sortidor, al Poble Sec, es farà una taula rodona on hi participaran. També faran un cartell perquè hi hagi presència al barri, i conjuntament amb dones de diversos col·lectius de Sants organitzen un seguit d'activitats al barri.

L'Escletxa, què és?

L'Escletxa és una associació que va començar l'any 1999. Som totes dones que tenim alguna formació en violència de gènere. Partim d'un model que inclou un treball comunitari de prevenció i també l'atenció a dones que la pateixen, en fem el seguiment i l'atenció psicològica

Quantes dones han passat o passen pel vostre punt?

Entre dones que vénen a informar-se i dones que reben una atenció més continuada a l'any poden ser unes 20 o 25.

I com hi arriben aquí les dones?

Ho vam intentar però no ens ha estat massa fàcil. Quan vam començar vam anar a presentar el projecte al Consell de Dones del Districte i se'ns va qüestionar si era necessari fer aquesta associació. La majoria de dones arriben perquè han vist el díptic o per coneguts i familiars, i també per derivació des d'altres entitats.

Sou només dones. Poden entrar homes?

En principi, no. Nosaltres treballem en violència de gènere però ens centrem molt en violència vers les dones. Quan vam començar hi havia un grup de reflexió mixt que ara tenim ganes de tornar a engegar. Fariem una trobada mensual amb dones i homes que tinguin ganes de reflexionar sobre la violència, la masculinitat, la feminitat, els rols de gènere actuals. Però l'atenció la fem només a dones, que som majoritàriament les que patim la violència.

Per què l'escletxa?

Quan vam començar hi havia molta invisibilitat en el tema de la violència vers les dones, és com contribuir a la idea que ens en podem sortir si busquem ajuda. També hi ha la idea que amb el teixit i el recolzament socials l'escletxa es va fent gran.

La violència de gènere es pot eradicar amb una llei?

No crec que hi hagi res que es pugui resoldre amb una llei. Valoro positivament que s'hagi fet la llei però només amb això no fem res. Qui aplica la llei ha de tenir una sensibilització, una formació... aplicar la perspectiva de gènere, que és un fenomen estructural que prové del fet que vivim en una societat patriarcal.

Com enfoqueu el problema?

Dins del feminisme hi ha diferents posicions. No ens adscriuim en l'anomenat feminisme de la igualtat, però tampoc en el de la diferència. La societat on vivim és molt violenta. Quan diferenciem la violència vers les dones és perquè dins d'aquestes violències socials hi ha una violència específica que té veure amb el que s'espera de nosaltres pel fet de ser homes o dones. Com més rígida hi ha en aquestes idees més risc hi ha de violència. Avui totes patim en algun grau alguna mena de violència de gènere. Per deixar enrere la idea del gènere com a dues coses separades hem d'anar trencant aquests conceptes. Podem apostar per un model diferent de relació entre les persones, fins i tot amb una mateixa. La identitat de cadascú no hauria de passar per aquestes coses tan rígides i estrictes, s'ha d'anar canviant a poc a poc.

I el tema del llenguatge?

S'ha fet una evolució, però hi ha una part d'això que és ser políticament correcte. A l'hora de fer un text es té en compte utilitzar un llenguatge no sexista però en canvi no s'incorpora en el dia a dia.

Què significa ser dona ara?

No es pot parlar de ser dona, sinó de les dones, que som diferents entre nosaltres. El que em sembla molt interessant és preguntar-nos què vol dir per a cadascuna ser do-

na, i per cada una és una cosa molt diferent. Històricament hi ha hagut molts avenços socials, mèdics, d'educació... M'agrada poder visibilitzar coses que sembla que han canviat però no és així. Ara pensava en la sexualitat, crec que segueix sent un tema molt complicat i que les vivències són molt difícils, però si pensem que es té tot resol tot deixem de veure que podem fer coses, ho dic perquè això te a veure amb la violència. Hi ha una tendència a masculinitzar les coses, com que el reconeixement i social estava lligat als homes, sembla que ens hem de portar com els homes per accedir a aquest reconeixement. Jo apostaria per fer-ho d'una altra forma.

L'origen de la violència de gènere.

És el poder, qui l'ostenta i com el vol mantenir. Històricament aquest ha estat en mans dels homes, de l'home blanc occidental i de classe mitjana. Amb la qual cosa una dona negra i pobra va ajuntant violències socials. Tot el que surti del que és hegemònic és un perill per al poder. Té una preu que jo, pel fet de ser dona, vulgui sortir del model establert.

Quin paper hi juga l'Església?

L'Església és un dels poders socials. Només cal mirar-ne l'estructura interna, quin paper hi juguen les dones. Hi ha un moviment de dones que defensa un altre paper dins d'aquesta església, però l'Església com a poder social *matxaca* tot el que surti de la norma i del control. És una de les estructures socials que promou i manté la violència contra les dones.

Per acabar, hi ha més punts com el vostre?

Hi ha Tamaia, que és una de les entitats que treballa el tema a Barcelona i que és pionera com a entitat. També hi ha Acció Contra la Violència Domèstica de Nou Barris, que també desenvolupa la seva tasca des del treball comunitari.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

30 anys de FAGG

ACTIVITATS

Durant aquest mes, tallers sobre violència urbanística, informeu-vos-en a l'Espai Obert

Dissabte 5 de novembre
Festival antifeixista

21 h: Amparanoia, Dr. Calypso i altres a les Cotxeres de Sants.

Dissabte 19 de novembre
Rip x Sants

18.30 h: inici a la plaça de Sants, organitza la Plataforma pel Soterrament

de les Vies i Contra el Pla de l'Estació.

Dijous 24 de novembre

Xerrada "L'amnistia i el dret a la resistència. No al judici dels antifeixistes detinguts a París" a la capella de Can Vies.

25 i 26 de novembre
Fòrum de la Plataforma contra les Violències de Gènere

Activitats organitzades per les dones del

barri, al Casinet d'Hostafrancs.

Dissabte 26 de novembre

Acció "Xabolejar Barcelona" a la tarda, al parc de la Ciutadella.

Diumenge 27 de novembre

12 h: manifestació "Alternativa +10: no a la Mediterrània del capital i la guerra", inici al passeig de Gràcia amb Aragó.

ADRECES

- Can Vies
c/ Jocs Florals, 42
- Centre Social de Sants
c/ Olzinelles, 30
- Casal Independentista
c/ Premià, 31
- Espai Obert
c/ Violant d'Hongria, 71